

CLUB EXCURSIONISTA

UECANOIA

Any 12 - núm. 41

patronat municipal d'esports **Igualada**

c/ Carles Riba s/n

93 805 42 10 93 803 62 58

www.pmeigualada.cat

info@pmeigualada.cat

Ajuntament d'Igualada

1r Trimestre 2012

Foto portada:
Estanyet de la Tallada

Autor:
Cesc Vila

Sumari

4-7

Glaceres dels
Pirineus

8-11

Itineraris per a
Trescaires

12-14

Travessia al Massís
Central en BTT
(Occitània) (I)

16-21

Retalls de la nostra
història (32)

22

Les webs

El Club Excursionista Uecanoia no
comparteix necessàriament les
opinions dels autors dels articles.

CLUB EXCURSIONISTA UECANOIA

C/ de Sant Magí, 28 - Apartat 267
08700 IGUALADA

Tel./Fax 93 803 20 47

E-mail: uecanoia@uecanoia.net

www.uecanoia.net

Dipòsit legal: B-31.9344-2001

AFILIAT A LA FEDERACIÓ D'ENTITATS
EXCURSIONISTES DE CATALUNYA

Editorial

Tots sabem que ara ens toca viure uns moments complexos i difícils. La crisi profunda, el canvi social provinent de les noves tecnologies, un entorn hostil amb unes institucions que els agrada controlar-ho tot... Malgrat aquesta conjuntura i de les dificultats que comporta podem dir, ben contents, que el Club va endavant, i tot gràcies a la cooperació dels socis, sense la suma d'aquests esforços seria molt difícil d'avançar.

Aviat, el 2014, l'entitat celebrarà els cinquanta anys, i un any abans es farà el cinquantè campament d'estiu.... Durant aquest mig segle han passat moltes persones i totes elles han aportat idees, il·lusions, projectes, esforços...que finalment han ajudat a fer la UECANOIA que avui tots coneixem.

Amb la voluntat de seguir avançant, al setembre estarà operativa la nova pàgina web i el nostre desig seria que arribés a ser un reflex de la realitat del Club, que donés vida a les activitats que es realitzen i que fos un mitjà dinàmic de comunicació, per això ens agradaria que totes les seccions que estan en actiu hi tinguessin la seva representació. Per aquest motiu us convidem a que un representant de cada secció es faci càrrec de publicar les cròniques, les fotos, els comentaris, i el què cregui oportú per fer realitat aquest somni de tenir la pàgina web que ens mereixem. Us animem a col·laborar en aquesta nova etapa i en aquest nou repte que de ben segur entre tots assumirem. Ja sabem que quan sumem esforços el resultat és brillant.

Gràcies d'antuvi, una vegada més, per la vostra col·laboració.

Josep Orpinell Oliva

President del Club Excursionista UECANOIA

El passat 05 de juny, coincidint amb el **Dia Mundial del Medi Ambient**, em fou lliurat el guardó del **Premi Medi Ambient 2012 de la Generalitat de Catalunya** pel Conseller de Territori i Sostenibilitat Lluís Recoder.

En Josep Orpinell, President del Club Excursionista Uecanoia amb la inestimable col·laboració de la Teresa al front de la secretaria de l'entitat, van tenir l'amabilitat de presentar la documentació de la meua candidatura per optar al premi, en la modalitat de **"Trajectòries en favor del medi ambient"**. El resultat final és que el jurat format per set persones expertes en matèries medi ambientals va considerar aquesta candidatura com a mereixedora del premi, fonamentalment pels següents motius:

1.- Que s'han complert 30 anys des del 1982 en que vaig iniciar en el meu temps lliure i mitjans propis, la catalogació de les glaceres dels Pirineus, fent-ne un seguiment regular i constant, que avui continua, i documentant-ne la seva evolució mitjançant la fotografia comparativa, que utilitzada adequadament en demostra objectivament els resultats.

2.- La divulgació mitjançant cicles de conferències dirigides a tota la societat, dels efectes del canvi climàtic als Pirineus. Només en els darrers quatre anys el nombre de conferències divulgatives ha estat de 122, amb l'objectiu de conscienciar dels contundents efectes del canvi climàtic a les glaceres més properes a casa nostra. Penso també que hi ha tingut a veure la difusió mitjançant la publicació de llibres i articles diversos, les col·laboracions amb universitats, les cessions d'imatges a l'Exposició Universal de Saragossa, als Centres d'Interpretació de les Glaceres Pirinenques, i la divulgació internacional

per mitjà del lloc web swuiseeduc.com, l'aparador educatiu més important a nivell mundial en matèria de glaciologia.

... i a la pràctica quin ha estat el resultat de tants anys d'observacions?

Dons un arxiu que supera les 50 mil imatges i un nombre no menys important de dades recollides en els 65 aparells glacials dels Pirineus i a glaceres de molts altres indrets del planeta, on de manera indiscutible es poden apreciar els contundents efectes del canvi climàtic en el glaç a tot arreu i especialment dels Pirineus, per les seves condicions d'alçada i latitud. Per exemple:

A l'actual Parc Natural Posets Maladeta, la zona glaciada més extensa dels Pirineus,

Evolució del Lòbul Oriental de la Glacera d'Aneto des del 1985 fins a l'actualitat.

l'any 1985 vaig catalogar-hi 31 aparells glacials (glaceres i congestes de gel), en tres dècades s'han extingit 10 d'aquests aparells i uns altres 7 són al límit de fer-ho. Ja no queda gel glacial, o en alguns cassos únicament petites restes inconnexes, a les Glaceres d'Alba, Cregüena, Llosàs, Oriental i Occidental de Salenques, Perdiguero, Literola, Tusse de Remuñé, etc. La Glacera de Corones ha estat la darrera que, aferrada al Pic d'Aneto, s'ha mantingut activa al vessant sud dels Pirineus, però en el darrer estiu els signes d'activitat ja no s'hi han pogut apreciar i ara ha passat a la catalogació de "congesta de gel".

Entre el 1990 i el 1993 la Glacera de la Maladeta, la tercera més extensa dels Pirineus, es va escindir en dues glaceres independents. La pèrdua de gruix de gel que era d'uns 50 cm cada any en les dues darreres dècades del segle XX, s'ha multiplicat per tres, ara oscil·la entre 1,20 i 1,60 metres cada any, i el gel de la llengua retrocedeix entre 18 i 22 metres cada any, que en una glacera de amb prou feines 600 metres de llargada és un fet catastròfic.

Disminució del gruix del gel a la Glacera Oriental de la Maladeta en un any (2010-2011)

La Glacera d'Aneto, la més extensa dels Pirineus, no s'ha salvat ni de lluny d'aquesta tendència. L'any 2005 se'n va escindir la Congesta Oriental d'Aneto, l'any següent la Congesta Oliveres, i el

09 de setembre del 2009 es va produir el fenomen recent més important al gel dels Pirineus, la divisió de la Glacera d'Aneto en dues glaceres independents, la que manté el mateix nom de Glacera d'Aneto i la que anomenem Glacera Superior d'Aneto.

El dia 09 de setembre del 2009 la Glacera d'Aneto s'ha escindit en dues glaceres independents. A la part superior, la "nova" Glacera Superior (entre els cims de l'Aneto i la Punta Mn. Jaume Oliveras)

Si hi busquem alguna part positiva, cal dir que és un privilegi el tenir ocasió de documentar, per a les generacions presents i futures, el com i de quina manera s'extingeixen totes les glaceres d'una serralada important de muntanyes com els Pirineus en el transcurs de només una generació, des del darrer període en que es van mantenir estabilitzades (1975-1985) fins a la seva extinció total al 2040-2050 (tal i com indicaré a continuació). Fins aquest moment cap ésser humà ha tingut ocasió de fer-ho.

El futur de les glaceres dels Pirineus

Si les condicions climàtiques és mantenen en la mateixa tendència que l'actual, no hi ha cap dubte de que les glaceres dels Pirineus estan indubtablement abocades a l'extinció. Una darrera l'altre deixaran de tenir activitat, les més extenses ho faran no més enllà de l'any 2040, i les restes de gel

glacial inconnex i ja sense moviment podran resistir com a màxim una altra dècada. Els Pirineus perdran les glaceres com a signe distintiu de l'alta muntanya, tal com ja ho han fet altres serralades a la Península Ibèrica en temps recents (Sierra Nevada, Cordillera Cantàbrica, Sierra de Gredos...).

El perquè de l'extinció

Les glaceres es divideixen en dos sectors molt clarament diferenciats a finals d'estiu i inicis de la tardor, el sector superior anomenat "zona d'alimentació", on es manté la neu d'anys anteriors que mitjançant un procés de transformació es convertirà en gel glacial, i el sector inferior "zona d'ablació" per on la glacera perd massa de gel (per evaporació o fusió). La línia que separa aquests dos sectors s'anomena "línia d'equilibri o línia de les neus permanents", i és el punt teòric on la temperatura mitjana anual és igual a 0° c. El que està passant és tan senzill com que a conseqüència del increment de les temperatures, la línia d'equilibri cada any és més enlaire, la seva cota mitjana en els darrers 5

anys és a 3.190 m. La conclusió és que amb l'altitud limitada dels Pirineus, que no superen els 3.404 m, les glaceres s'estan quedant pràcticament sense zona d'alimentació, la neu no sobreviu al cicle anual sencer i per tan les geleres senzillament es moren de gana, per falta d'alimentació, i cada any perden molt més gel que el que poden generar.

... i la següent etapa freda per quan?

La darrera gran glaciació va començar fa 85 mil anys i va finalitzar ara en fa 18 mil. Per tan vivim actualment en un període interglacial càlid entre dues grans glaciacions. Seguint els cicles còsmics que originen aquests grans canvis climàtics, falten encara alguns milers d'anys per entrar en un nou període glacial. De totes maneres no hi ha res que faci pensar que no es pot produir una altre "Petita Edat del Gel" com la que va finalitzar només fa 160 anys, i que afectà el nostre planeta entre els anys 1550 i 1850, com a conseqüència d'una petita disminució de l'activitat solar. Aquesta lleu disminució de l'escalfor que rebem de la nostra estrella durant un període de temps més o menys prolongat pot fer baixar un parell de graus la temperatura

mitjana, suficient perquè les glaceres dels Pirineus no només s'estabilitzin sinó que recuperin terreny fins a cotes al voltant dels 2.500 m d'alçada si les condicions de precipitacions també són favorables.

La influència de l'activitat humana

Gairebé per unanimitat la comunitat científica comparteix la conclusió de que les activitats humanes que tots coneixem (emissió de gasos d'efecte hivernacle per crema de combustibles fòssils . . .) accentuen l'escalfament. On no hi ha un acord tan unitari és en la quantificació percentual de la nostra influència. En aquest sentit jo no puc fer més que divulgar unes dades que aporten les bombolles d'aire empresonades a l'interior

del gel que s'extreuen dels testimonis de glaç obtinguts a diferents nivells de profunditat a l'Antàrtida (on el gruix de gel arriba als 4 km), i per mitjà del es que podem conèixer la composició química de l'atmosfera en les diverses etapes climàtiques dels darrers més o menys 750 mil anys. Aquestes anàlisis indiquen que en períodes freds (glaciacions) la proporció de CO₂ a l'atmosfera és de 180 parts per milió (ppm), i en els períodes càlids semblants a l'actual, de 280 ppm. Avui hem superat les 390 ppm, amb un increment anual d'unes 2 ppm. Segurament la conclusió lògica i la hipòtesi probable, seria considerar que tot el que supera les 180 ppm és el que nosaltres hi afegim, i que el planeta no és capaç d'absorbir.

Glacera Oriental de la Maladeta: Punts vermells 1: Zona d'alimentació, 2: Línia d'equilibri o de les neus permanents, 3 i 4: Zona d'ablació, 4: Llengua. La línia d'equilibri es troba cada vegada més enlaire, i per tan una zona d'alimentació cada com més reduïda impedeix la necessària formació del gel glacial.

Congesta de Gel de Coronas. La perfectament visible morrena de la Petita Edat de Gel ens indica l'extensió i gruix de la glacera fa 160 anys.

Imatge poc habitual on s'observen moltes bombolles d'aire empresonades a l'interior del gel. Aquestes bombolles contenen aire del dia que va caure la precipitació de neu que amb el pas del temps ha format el gel glacial. L'anàlisi químic d'aquest aire extret a diferents profunditats en el gel proporciona informació sobre el clima del planeta en diferents períodes, coincidents amb l'antiguitat del gel.

Se m'ha proposat una col·laboració amb el Butlletí social mitjançant la més o menys periòdica publicació de resums d'excursions, amb l'objectiu de divulgar algun dels itineraris que anem fent setmana a setmana i que poden aportar idees a altres amics trescaires per organitzar les seves pròpies sortides.

Provarem a veure que passa, encara que ja deixo dit que el meu criteri no és el de fer una guia tal com Déu mana. Anàrquic i fet a la meua com sóc, no m'agrada aquell concepte de: als 15', corriol poc definit a l'esquerra que cal seguir..... Trobo que aquesta és una manera de caminar que indueix a molts errors i nerviosisme. Sobretot perquè cadascú porta el pas que porta... que rares vegades coincideix amb el de qui ha fet la guia.

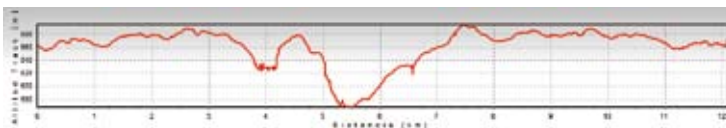
Aquesta primera aportació he volgut basar-la en un itinerari de proximitat, que vam fer el 9 d'Octubre del 2011 en una sortida matinal de diumenge amb l'UECAnoia. Es tracta d'un recorregut circular amb inici i final a Font-rubí de Dalt, passant per les Coves de l'Omella i del Bolet, i amb l'Agulla de Valldellós com a "super-estrella".

L'Agulla de Valldellós

Com a element d'informació, diré que es tracta d'un recorregut de 12 quilòmetres, amb un ascens acumulat de 226 metres i que es va fer en un temps net (caminant) de 2 hores i 56'. El temps total d'excursió (que inclou esmorzar, contemplació del paisatge, fotos...) va ser de 5 hores.

Si ho comproveu al mapa, veureu un camí que passant per sota l'Església de Sant Pere i Sant Feliu mena de manera dreturera al camí del Mas Vallet però, tret que porteu unes tisores de podar d'abast còsmic, no us el recomano. Tret que algú l'hagi arreglat, els esbarzers no us els acabareu quan voldreu. Recomano, des

de la Creu de la Missió, a l'entrada del poble, agafar directament la pista que porta al Mas Vallet, important explotació agrària amb instal·lacions a banda i banda del camí. Arribats a la casa, a la seva part inferior, val la pena fer una ullada a un safareig originalment construït amb pedra seca i posteriorment condicionat amb obra vista de maons i cairons.

Safareig al Mas Vallet

Sempre seguint la pista i a peu de camí, més endavant trobarem també dues barraques de marge fetes amb pedra seca que cal visitar. Passarem a tocar de les runes del que van ser els masos de Cal Ton Mosso, Cal Cego i Cal Barraló. A uns 300 metres d'aquestes darreres runes arribarem al punt on hem de deixar la pista per agafar un corriol a la dreta. És fàcil d'identificar perquè hi ha un planet amb uns pins on clarament es veu que hi aparquen cotxes. El corriol està difusament marcat amb pintura verda i no és de mal seguir perquè està ben fresat fins a la Cova de l'Omella.

Com la major part de cavitats penedesenques, aquesta no té un gran desenvolupament però té un important bagatge històric com a cova habitada durant la prehistòria, concretament entre els anys 5.500 i 3.800 aC. Tot fa pensar que va tornar a ser esporàdicament habitada entre els anys 713 i el 985 en les ràtzies bèl·liques protagonitzades pels cabdills àrabs Mussa Ben Nosair i Al Man-sur, moments en els que es produïren lluites contra els invasors. La manca de vestigis àrabs, però, és indicatiu de temporalitat. També ha tingut usos ramaders. Es diu que s'hi enquibien fins i tot 300 ovelles (xifra que sembla francament exagerada quan es visita la cavitat).

El camí segueix per davant de la cova fins que, al cap de pocs metres i com a conseqüència de que és molt poc transitat, es fa fonedís i és més fàcil perdre'l que seguir-lo. Cap problema!. Es tracta de pujar decididament cap a Nord, per espai d'uns 100 metres i per allà on el Senyor ens doni a entendre, fins a arribar al camí de les Pereres, que seguirem a l'esquerra per passar per sota la Casa Nova (és un dir) del Bolet. Passarem a tocar d'antics camps, avui abandonats i deixarem a la nostra esquerra alguns camins que ens

La Cova d'Omella

Panoràmica de Montserrat

Aquest corriol ens porta a un mirador privilegiat per a contemplar i fotografiar l'Agulla de Valldellós que, alterosa i sorprenent destaca per la seva verticalitat com a cos separat del cingle, a diferència de la disposició tumultuosa i desordenada del cúmul de roques que l'envolten. En certa forma, però, es podria dir que aquell és un desordre dins d'un cert ordre. Veiem, si no, l'agossarat "divertimento" del Pas dels Lladres, estreta escletxa amb forta baixada que ens portarà al peu de l'Agulla.

poden fer dubtar. Sempre s'agafa el braç que marxa cap a la dreta fins que s'arriba al bosc, on s'inicia un corriol molt agradable i de fàcil seguiment.

A partir d'aquí és imprescindible posar atenció perquè a uns 300 ó 350 metres de l'entrada al bosc hem de deixar el corriol que portem per agafar-ne un altre que surt a la nostra esquerra i que és un pèl difícil de veure encara que està senyalitzat, altra vegada i també de manera molt poc evident amb pintura verda. La darrera vegada i vam fer també una fita amb pedres, però.... ves a saber si encara perdura.

Aquest Pas, que a les fotos pot semblar qui sap què, no té cap dificultat remarcable gràcies a l'ajuda que proporciona una corda fixa, estratègicament instal·lada i que encara que potser farà rondinar una mica a qui no estigui avesat a la muntanya, sense cap mena de dubte, arrancarà les riallades de la quitxalla.

De l'Agulla en avall s'hi ha de posar imaginació. El camí, hi és. Però tot el sector està tan embrossat que és molt fàcil desviar-se'n i molt difícil retrobar-lo. Si el perdem, ben tranquils. Tot consisteix en baixar recte fins a trobar el

Entrada al Pas dels Lladres

Baixant pel Pas dels Lladres

camí de Sant Joan de Mediona, que tenim a sota mateix, a pocs metres i que seguirem cap a la nostra esquerra.

Aquest camí ens portarà a la Piula, on desembocarem a una altra pista que també agafarem a l'esquerra fins a arribar a una cruïlla on el nostre camí fa una gir molt pronunciat a la dreta, al nostre davant hi tenim un camí que sembla prou bo però que és una enganyifa i a l'esquerra tenim una precària desviació per baixar a la Cova del Bolet, molt propera al camí principal i que val la pena visitar.

Cova del Bolet

Vista la cova i retornats al camí que portàvem, cal seguir costa amunt, de front i sense caure en el parany de l'altre camí, que ara ens quedarà a l'esquerra i que encara que d'entrada té bona pinta i per la direcció pot semblar una drecera (puc donar fé d'algú que ho fa pensar) no porta a altra lloc que un immens esbarzerar originat a partir de l'abandó d'antigues vinyes i camps de conreu.

Poc menys d'un quilòmetre més endavant, aquest camí s'incorpora a una pista que seguirem a l'esquerra. En aquest punt cal parar atenció perquè al cap de només unes dotzenes de metres, també a l'esquerra, veurem un petit corriol en baixada que ens portarà a la Font de Conilles, un altre lloc remarcable, també conegut per Font de Sant Joan. De fet, sobre el broc, hi ha una majòlica amb la figura del Sant. L'entorn està prou ben agençat, amb un plataner, alzines,

Font de Conilles

pins i una taula circular amb bancs al seu entorn. Tot plegat, convida al repòs.

Refem el camí fins retornar a la pista, que ja no deixarem i que passant per la Casa d'El Bolet i la Casa Nova del Bolet ens conduirà al mateix punt on l'hem deixat per desviar-nos a la Cova de l'Omella i fins al nucli de Font-rubí.

Així, només llegit, tot plegat pot semblar prou complicat, però amb el suport d'un mapa de la zona, una bona observació del mapa que s'acompanya amb la sobreimpressió del track i, per què no?, una certa dosi de desig d'aventura, es descobrirà que en realitat és més fàcil de fer que d'explicar. Amb tot, per simplificar encara més les coses, poso el track real a disposició de qui el vulgui. Aquesta vegada, caldrà demanar-lo a secretaria, però més endavant ja mirarem d'aplicar els mitjans tècnics necessaris per tal que es puguin consultar i descarregar els tracks directament.

Panoràmica del Fondo d'en Drops

Des de la ciutat de Clermont-Ferrand, al bell mig de França i fins Seta (Sète-Montpeller), es poden fer diversos recorreguts a peu i en BTT, tots de gran bellesa, travessant diferents serralades, parcs naturals i un parc nacional. El territori és tot natura pura, molt poc habitat, amb muntanyes, boscos i rius per tot arreu. La travessia que nosaltres efectuàrem tenia 740 km, dels quals quasi 700 km són de muntanya total. En alguns trams coincideix amb el camí de Sant Jaume, i els excursionistes a peu la coneixen i recorren.

En aquell dies encara no teníem GPS i ens basàvem en una guia francesa que contenia mapes parcials del territori, i algunes adreces per a la logística.

La travessia no baixa recte vers el SE sinó que dona voltes a la verda regió d'Alvèrnia i finalment es decideix recórrer pistes i camins, al llarg de rius i valls, tot travessant molts colls de bells massissos antics i arrodonits per assolir finalment la Mediterrània. Es travessen territoris carregats d'història i llegendes, com el

Cantal (quin formatge!), Haute Loire, Les Causses, Marjarida (Margeride), Gévaudan, etc. Es travessa en bici per alguns cims que assoleixen els 1700 metres d'alçària, com Mont Aigoual (al Gard) i Mont Lozère (a la Cevena), amb el Parc Nacional de Cévennes, als departaments de l'Avairon (Aveyron) i l'Erau (Hérault).

Sempre pedalejant enmig de muntanya i superant forts desnivells. Un promig diari d'uns 75 km al llarg de camins de tota mena: pedregams, tècnics, corriols, pistes, herbosos, trossos d'asfalt, prats d'herba, i també a peu per pujades excessivament dretes. El desnivell diari no baixa mai dels 1000 metres. Alguns dies molt més. El recorregut és exigent, i més si duus tot el material al damunt i no tens suport de ningú. Que és com s'han de fer aquestes coses. Cal pedalar unes set-vuit hores cada dia.

Les primeres muntanyes que travessàrem són volcàniques; les altres calcàries i granítiques. La major part del territori és humit. Però quan t'atenses a Montpeller el clima és com a casa nostra.

En ple juliol, ens va ploure tres dies, cosa que quan es pedala, no està gens malament. Quant al fang, hi ha de tot, però sortosament sovintaja el terreny que no és enganxós. La senyalització del recorregut hi és molt escassa, només un trosset inicial. Convé dur tots els mapes 1:25000 i brúixola, o bé un GPS amb els mapes incorporats; si només es disposa de la guia, caldrà un molt alt sentit de l'orientació i intuïció, ja que els mapes de la guia són bastant incomplets. Si t'agafa boira

Camins d'Alvèrnia

Alvèrnia, en Jordi en un llac brumós

o mal temps, en ser un territori desert de persones, només pots consultar les cruïlles a les vaques o cavalls, els quals, com comprendreu, no són de gaire ajut. Amb la tecnologia d'ara, val la pena perdre un bon grapat d'hores per marcar tot l'itinerari al GPS. Altrament et pots perdre enmig del no res. Cal no fiar-se'n de les gîtes d'étape de la guia, ja que moltes són tancades, àdhuc en plena temporada. L'allotjament fou el principal problema que vàrem tenir. Tot plegat, és una mica d'aventura, però s'ho val per l'entorn que hom veu. Hi havia zones que em donava la sensació que estava a Irlanda. Només es travessen dues petites ciutats on poder fer alguna reparació no massa seriosa, si és necessari. La resta són llogarrets i minúsculs poblets on generalment no es troba res de res, ni bars on menjar o beure ni allotjament de cap mena. De tant en tant trobes un poble amb botiga on comprar i ho has d'aprofitar. Cal portar totes les eines i estris per sortir del pas de qualsevol emergència,

ja que allà dalt, només hi ha natura, muntanyes, animals, praderia, boscúria, llacs i algunes granges esparses. Algun cop veus algun pagès. Aquesta França profunda està molt deshabitada. El sentiment occità, malauradament, hi és força esborrat. Se'ns va trencar un quadro de bici de ferro a La Croix de la Donne, a Marjarida. Una pista de terra i només bosca a vint quilòmetres a la rodona; res més. Vàrem fer un invent amb dues abraçaderes que dúiem i una mica de filferro dels filats d'una cleda per a vaques i una miniclau anglesa; l'andròmina aquesta resistí fins el bonic llogarret de Chanaleilles

(Haute Loire). Allà un pagès que tenia un soldador al seu talleret ho va soldar molt bé. Eren dos quarts de set de la tarda d'un dissabte, i estàvem a la quinta forca de qualsevol lloc gran. La ciutat més propera, mitjaneta, estava a trenta-dos quilòmetres. Allà alguns pageessos tenen els seus propis tallers a casa i s'espavilen en la mecànica, ja que estan més sols que la una i no poden demanar ajut mecànic enlloc aprop. Això

Francesc pedalant per Marjarida

Travessia al Massís Central en BTT (Occitània) (I)

ens digueren ells. Com que no ens volien cobrar res pel soldatge els convidàrem a cervesa. Arreu la gent era molt amable. Més endavant, en una bici es perderen caragols que enllacen els plats. Les cintes de plàstic fan miracles! I no us vull cansar amb més avaries. Com que som gats vells, portàvem bicis de mecànica simple, que és com cal fer sempre en aquest tipus de travessies on no disposes de suport tècnic de cap tipus. Amb quatre filferros que trobes al costat de qualsevol camí, abraçaderes, caragols i enginy pots fer birguerries. Tanmateix a les viles de Florac, Bagnols i Saint Flour, per on s'hi passa, hi ha algun hotelet. Val la pena aprofitar-ho quan hi ets. Cal fer la previsió d'allotjament a les gîtes amb prou antelació o et pots trobar ben fotut, sense menjar de cap mena ni on dormir. Sovint has d'insistir per a que et donin allotjament. No és que no et vulguin, sinó que és una qüestió de logística atès que si no t'esperen no tenen pa ja que l'han de comprar a vint quilòmetres. Això ens va passar dues vegades.

Corprèn la bellesa del recorregut. Es van seguint totes les serres, valls i rius, sempre enmig de boscos de castanyers, fagedes, rouredes, avetoses, estanys inesperats i praderia. Recordo especialment el llac de Montcyneire en un entorn molt solitari. Els panorames són amples, una mica com si us estiguéssiu passejant pel Ripollès i Les Guilleries però tot més gran i amb poca gent. El paisatge netament mediterrani es troba en baixar el Mont Guiral, on ja ensumes la mar. Els alzinars i oliverars però es fan esperar encara una mica, fins prop de Montpeller.

Foren deu dies pedalant de fort fins a Seta. L'únic tros pla és el de Montpeller a Seta.

Tota la resta és muntanyam amb poblets i llogarrets encantadors, bastants amb pedres velles de considerable valor arquitectònic.

Ens ho vàrem passar pipa. És una travessia del tot recomanable al personal de BTT una mica aventurer, amant de natura i en bona forma física.

En següents lliuraments explicaré alguns detalls i anècdotes.

La travessia fou efectuada el juliol de 2008 pels socis de la Uecanoia en Jordi Reixachs i Rovira i en Francesc Andreu i Mateu.

Paisatge típic d'Alvèrnia

INSTAL·LACIONS I REPARACIONS ELÈCTRIQUES AIGUA I LLUM

Josep Solà Muñoz

Telèfon 696 342 239

Bailén, 9, 1r 2a - 08242 MANRESA

Camins Grup

**Corredoria d'Assegurances
Assessoria Laboral,
Fiscal, Comptable i Mercantil
Previsió de Risc Laborals
Auditoria
Agents Financers**

ctra. de Manresa, 45 - 08700 Igualada
Tel. 93 804 1000 • Fax 93 803 5452
camins@camins.com • www.camins.com

1989 Any del 25è Aniversari.

A la primera reunió de Junta de l'any, en Joan Vives informà de les últimes gestions i preparatius que havia fet per a portar a terme el 1er. Curset d'Esquí Nòrdic. Tanmateix a la mateixa reunió s'acordà que l'entitat concediria un trofeu al primer soci masculí i femení classificat a XII Marxa Beret d'Esquí Nòrdic.

Les classes teòriques del I Curset d'Esquí Nòrdic organitzat per la nostra entitat es donaren al local social els dies 13 i 20 de gener i les de pràctiques es portaren a terme a les pistes d'esquí nòrdic d'Anser (Cerdanya). La direcció del curs anà a càrrec d'en Joan Vives, membre de l'Escola Catalana d'Alta Muntanya i la direcció tècnica la portà en Josep Ausas, monitor de l'Escola Catalana d'Esquí. En el programa que s'edità ja hi figurava que aquesta era una de les activitats a portar a terme durant la commemoració del 25è Aniversari.

I CURSET D'ESQUÍ NÒRDIC

a càrrec de monitors de
l'Escola Catalana d'Esquí
i de l'entitat

ORGANITZA:

25è. ANIVERSARI

El 15 de febrer Sebastià Camins posà de manifest la conveniència d'assistir al sopar de cloenda de la Festa de l'Esport, tenint en compte que s'esqueia el XXVè Aniversari de la fundació de l'Entitat i que per donar més rellevància a l'acte seria interessant comptar amb l'acompanyament del president del Consell General de la UEC Sr. Artemi Jaumà.

El 12 de febrer es va disputar la XII Marxa Beret 1989 - Cursa Internacional de fons - Fis World Clàssic Gran Prix. Aquesta prova comptà amb una nodrida participació de corredors de la nostra entitat, els quals es classificaren de la següent manera:

Prova de 35 km. homes

1· Ricard Pons Casanellas	21	de la general
2· Josep M. Codinachs Casellas	42	" "
3· Joan Bisbal Vives	44	" "
4· Josep Codina Fontcuberta	51	" "
5· Salvador Pérez Castro	52	" "
6· Josep Ausàs Coll	53	" "
7· Pere Morcillo Basco	79	" "
8· Antoni Gassó Subeyre	144	" "

Prova de 20 km. dones

La única participant de la UEC-Anoia en aquesta cursa, Anna M. Selva Aldomar, va quedar al 34 lloc de la classificació general.

Prova de 7 km homes

L'únic participant de l'entitat en aquesta prova fou Joan Castells Segura que va quedar en un meritori 14 lloc.

Prova de 7 km. dones

1· Assumpta Duch Bonet	14	de la general
2· Neus Pérez González	18	" "
3· Montserrat Prats Copoví	37	" "

A finals de març, s'anuncià una Assemblea Extraordinària de socis, a celebrar el dia 19 d'abril, per a preparar els actes commemoratius del 25è aniversari de la fundació de l'Entitat.

El dia 19 d'abril tingué lloc l'Assemblea anunciada, en el decurs de la qual s'acordà el programa d'actes a celebrar en el decurs de l'any de l'aniversari:

- I Curset d'Esquí Nòrdic (ja celebrat).
- Assistència a la XV Festa de l'Esport d'Igualada, de tots els presidents que ha tingut la entitat en decurs dels vint-i-cinc anys d'existència.
- Sopar de les seccions d'Esquí alpi i nòrdic, amb lliurament de diplomes i trofeus a tots el cursetistes.
- Un Concert Medieval al Castell de La Pobla de Claramunt.
- Una Marxa de Regularitat per Descripció, oberta a tothom.
- El tradicional Campament d'Estiu.
- Acte commemoratiu a tots els socis difunts.
- El Sopar de les Matinals, en el decurs del qual es repartiria el programa d'excursions per a la temporada següent.
- Una prova que portaria per nom "Cursa de l'Esquiador", que serviria com a preparació pel Curset d'Esquí Nòrdic.
- Una plantada d'arbres a l'entorn del refugi del Mas del Tronc.
- I un Sopar Social de cloenda de l'aniversari, en el decurs del qual es lliurarien les ensenyes d'argent a tots els qui haguessin complert vint-i-cinc anys d'associats.

El segon punt del programa de celebracions tingué lloc el dia 22 d'abril, en el decurs de la XV Festa de l'Esport d'Igualada, en què commemorant el 25è Aniversari de la UEC-ANOIA, en Jordi Morist i Tomàs, Salvador Llorach i Aribau, Sebastià Camins i Talavera, Josep M. Massana i Torres, Antoni Cucurella i Comellas i Àngel Espelt i Serra varen rebre una placa commemorativa de l'efemèride que els hi fou lliurada pel Sr. Artemi Jaumà i Cuyas, president del Consell General de la Unió Excursionista de Catalunya, el qual, seguidament, en rebé una de mans del

president de UEC-ANOIA, Sr. Àngel Espelt i Serra rememorant l'acte.

A principis de maig les seccions d'Esquí Alpi i Nòrdic celebraren el sopar de germanor, en el decurs del qual foren lliurats els diplomes i trofeus als participants als diversos curssets i competicions que s'havien desenvolupat en el decurs de la temporada.

La matinal que es portà a terme el dia 28 de maig versà sobre les plantes medicinals i fou dirigida per Carolina Riba i Gabarró i pel doctor Manel Mateu i Ratera. El tiquet d'inscripció incloïa l'obtenció d'una publicació explicativa de les plantes medicinals, de la qual n'eren autors els mateixos Carolina i Dr. Mateu. Aquest llibret va se editat per la UEC-ANOIA amb el patrocini del Departament de Cultura de l'Ajuntament d'Igualada i Omnium Cultural. Al text introductiu del llibret es pot llegir un fragment que diu "Aquest treball no és un llibre de botànica ni un llibre de medicina, sinó una guia pràctica de coneixements".

A 2/4 d'onze de la nit del dia 3 de juny, prop de 1500 persones (comptades des d'un lloc estratègic del camí d'ascens al castell), donaren suport i escalf a la representació d'una "Serenata" feta de música i llum sobre fragments de "Tirant lo Blanc" de Joanot Martorell. La llarga i laboriosa gestació de l'espectacle girà a l'entorn d'un grup de treball format per Gaspar Vilarrubias, Antoni Mateu i Vives, Josep M. Bertran, Ramon Brunet, Miquel Solé, Jordi Mateu, Joan Sellarés i Esteve Camps. Roser Rubí directora de l'escola de dansa "Estudi dell Arte" fou la creadora dels bells ritmes i suaus cadències que plasmaren els seus dansaires i els pobletans foren elements indiscutibles i de pes en l'escenificació de l'obra, els quals abillats tots ells amb vestuari idoni feren possible una ambientació medieval plena de riquesa i color vibrant. Un centenar llarg de torxes flamejant enlairades pels actors repartits

per tot aquell escenari natural i les quatre barres de foc que cremaren neguitoses sota l'impuls de la ventada, fou un comiat final que deixà un regust tant especial insòlit i captivador, possiblement irrepetible.

A la "Marxa d'Orientació i Regularitat per descripció" que tingué lloc el dia 11 de juny, hi participaren 76 equips (formats per dues persones), representants dels següents clubs: UEC-Anoia, UEC-Cornellà, C.E. Molins de Rei, Esportiu Maristes d'Igualada, UEC-Horta, A.E. Talaia de Vilanova i la Geltrú, UEC-Sants, Secció Excursionista del C.N. Igualada, Veïns de Carme, UEC-Gràcia i UEC-Barcelona.

Classificació general:

1er. Joan Palomas - Laura Serra de UEC-Anoia.

2on. Josep Campmajó - Anna Campillo del C.E. Molins de Rei.

3er. Jaume Roma - Raida Domènech de UEC-Anoia.

4rt. Joan Vives - Assumpta Duch de UEC-Anoia.

Primer equip femení:

M. Àngels Tomàs - Virginia Castillo de UEC-Anoia.

Primer equip infantil:

Jordi Farré - Bernat Esteban de Maristes d'Igualada.

Primer equip veterà:

Francesc Martínez - Assumpció Figas de UEC-Barcelona.

Es comptà amb la presència del President dl Consell General de la UEC, Sr. Artemi Jaumà, del Sr, Enric Aiguadé, President del Comitè de Senders de Gran Recorregut i del President del Comitè de Marxes de la FEEC. L'equip organitzador format per: Josep Baldelló i Bernadas, Pere Cabré i Boluda, Àngel Espelt i Serra, Josep Hontòria i Garcia i Josep M. Sánchez i Teixidó, fou unànimement felicitat per l'excel·lent organització, la descripció física de les particularitats de l'itinerari, així com en el control del temps a utilitzar.

Durant els dies 22 de juliol al 13 d'agost es va dur a terme el "Campament d'Estiu" de la UEC-Anoia al terme municipal de Canejan (Vall d'Aran). Al escaure's el 25è aniversari de la fundació de l'Entitat es va intentar organitzar-lo amb un caire diferent. El terreny d'acampada s'ubicà al final de la carretera que mena a Sant Joan de Toran, un paratge envoltat d'altres muntanyes, al peu del riu Toran.

L'èxit va ser total, ja que durant els 21 dies que va durar, hi varen passar 154 persones pertanyents a 35 famílies. Entre les activitats que s'hi van dur a terme no hi van faltar les gimcanes amb premis per a tothom, que varen distreure a petits i grans i tampoc hi va faltar la "mongetada" preparada magistralment per en Salvador Llorach, seguit d'una cantada d'havaneres i cançons del país. En l'aspecte esportiu o muntanyenc cal destacar que 20 persones aconseguiren pujar per primera vegada un cim de més de 3.000 metres i s'assoliren, entre altres, muntanyes tant rellevants com el Montarto (2.830 m), Vignemale (3.298 m), Mulleres (3.010 m), Besiberri (3.017 m) i Comaloferro (3.030 m). Sense oblidar les excursions familiars que es feren a diversos indrets del rodal, com als estanys de Liat, al Circ de Saboredó o als estanys de Besiberri.

El dissabte 23 de setembre, a l'Hotel Canaletes, tingué lloc el nomenat "Sopar de l'Excursionista" que obria la nova temporada d'excursions matinals. L'acte comptà amb la presència de l'alcalde de la ciutat Sr. Manuel Miserachs i Codina i la

seva esposa; també de Joan Solà i Mussons, Regidor de Cultura; de Miquel Colom, directiu de la Caixa d'Estalvis de Manresa i la seva esposa, com també del grup "Estudi dell'Arte" encapsalat per Roser Rubí i de Francesc Català de "La Veu de l'Anoia" i esposa i de Carolina Riba i Gabarró en representació del periòdic "Igualada". Abans de començar en Gaspar Vilarrubias llegí un text de presentació de la temporada que incloïa sentides paraules d'agraïment per a totes les persones que havien col·laborat a l'acte de "La Serenata al Castell" i com no podia ser d'altra manera, per a tots aquells que tenien cura d'organitzar les excursions. Seguidament, igual que en la temporada anterior, es repartí un llibret amb el programa d'excursions per a la temporada 1989-1990. I com a final de festa Jordi Corrons i Roca, passà un audiovisual creat per ell, a base d'imatges documentals de les diverses excursions de la temporada anterior, degudament acompanyades d'un fons musical i comentaris.

A començaments de novembre es convocà el IXè Concurs de Fotografia de la UEC. amb la col·laboració de l'Agrupació Fotogràfica d'Igualada.

El dia 12 de novembre, 75 persones participaren en una excursió "matinal" de tot el dia, al Parc de Sant Llorenç de Munt i l'Obac, resseguint el següent itinerari: Coll d'Estenalles, Montcau, Coll d'Eres, Carena del Pagès, Pla de les Pinasses, Font Flàvia, Els Obits, Cova del Drac, La Mola, Cavall Bernat i urbanització del mateix nom. Foren vocals de la sortida Esteve Camps i Oviedo de UEC-Anoia i Manuel Planchat i Villacampa del C.E. Terrassa.

La "I Cursa Popular de l'Esquiador", triple competició esportiva, Marxa, Cross i Bicicleta de Muntanya des d'Igualada al Mas del Tronc, es portava a terme, el 19 de novembre, amb una participació total de 196 persones entre les tres modalitats.

Contra el pronòstic que augurava mal temps, el diumenge al matí lluï el sol i la cursa es pogué portar a terme tal com estava programat. Una dificultat afegida a la competició fou el fang produït per les pluges caigudes el dia anterior, encara que a parer d'algun participant, això donava més al·licient a la prova. A l'arribada al Mas del Tronc els participants van gaudir d'un bon esmorzar i se'ls lliurà una medalla de record. En general tothom estigué d'acord en que l'itinerari escollit havia estat molt bonic i que s'ho havien passat molt bé.

Classificació prova de marxa:

Infantil femení

- 1 · Meritxell Espelt
- 2 · Lara Pedro
- 3 · Silvia Albiol

Infantil masculí

- 1 · Ivan Pedro
- 2 · Kilian Camps
- 3 · Joan Enrich

Sènior femení

- 1 · M. Rodrigo
- 2 · Pilar Martí
- 3 · Isabel Albiol

Sènior masculí

- 1 · Pere Morcillo
- 2 · Ricard Pons
- 3 · Joan Castells

Veterans femení

- 1 · Assumpta Duch
- 2 · Pepita Vives
- 3 · Mari Plamés

Veterans masculí

- 1 · Esteve Camps
- 2 · Joan Balcells
- 3 · Magí Rabell

Classificació prova de cross:

Infantil masculí

- 1 · Esteve Camps

Sènior femení

- 1 · Conxi Terron
- 2 · Marisol Oliva

Sènior masculí

- 1 · Quim Bertran
- 2 · Jordi Moreno
- 3 · Daniel Calveras

Veterans masculí

- 1 · Fèlix Pedro
- 2 · Llorenç Tossal
- 3 · Francisco Castro

Excursió "Matinal de tot el dia, al Parc de Sant Llorenç de Munt i l'Obac

Classificació bicicleta de muntanya:

Infantil masculí

- 1 · Carles Lladó
- 2 · Antoni Fàbregas
- 3 · Marc Solsona

Sènior femení

- 1 · Elisenda Florensa
- 2 · Glòria Massana
- 3 · Meritxell Casanovas

Sènior masculí

- 1 · Pere Martínez
- 2 · Carlos Gasulla
- 3 · Jordi Mateu

Veterans femení

- 1 · Montse Castells

Veterans masculí

- 1 · Antoni Terrones
- 2 · Josep M Solà
- 3 · Gaspar Vidal

S'aprovaren amb tota normalitat la totalitat dels temes que figuraven a l'Ordre del Dia, de l'Assemblea General Ordinària de Socis, celebrada el dia 24 de novembre. Seguidament de la lectura i aprovació de l'acta de l'Assemblea Anterior, el tresorer de l'entitat, Sr. Camins, presentà l'estat de comptes saldat amb un notable superàvit, fent constar al mateix temps que en aquell moment en número de socis era de 1.051. A continuació es proposà i aprovà un augment de les quotes de soci. Enllestits els tràmits anteriors el president, Sr. Àngel Espelt, va fer un repàs i memòria de les activitats realitzades en el decurs de la temporada, amb intervencions puntuals dels responsables de cada secció, donant més detalls sobre cada activitat. Seguint l'Ordre del Dia tocà debatre la qüestió de la renovació parcial de la Junta Directiva, doncs aquell any tocava obligatòriament renovar els càrrecs de vicepresident i secretari. Després d'un canvi d'impressions entre els socis assistents i els membres de la directiva, s'acordà que a partir d'aquell moment la Junta Directiva quedava constituïda de la següent manera:

President: Àngel Espelt i Serra
Vicepresident: Joan Vives i Queraltó
Tresorer: Sebastià Camins i Talavera
Secretaria: Francina Aguilera i Mateu
Vocals esquí alpí: Daniel Vaqués i Mora
 Jaume Balladora i Bisbal
Vocals esquí de fons: Salvador Pérez i Castro
 Ricard Rius i Casanelles
Vocal de muntanya: Antoni Brugués i Brugués
Vocal SAME: Àngel Espelt i Serra
Secció material: Josep Bové i Figueres
 Jan Baliu i Bausili
Vocal d'alta muntanya: Ludgar Ball i Ratés
Propaganda comunicació:
 Amadeu Caballé i Solé
 Antoni Mateu i Vives
Assessor mèdic: Dr. Manuel Mateu i Ratera

En l'apartat de Precs i Preguntes el Sr. President va fer palès la necessitat de cercar un nou local social, tota vegada que la teulada estava totalment malmesa, gotejava pertot arreu i Unicop, tot i haver fet la promesa d'arranjar-ho, de moment no semblava disposada a fer res.

Les obres presentades al IXè Concurs de Fotografia tema Muntanya foren exposades al local de l'Agrupació Fotogràfica d'Igualada. Varen participar-hi 87 obres en transparències, 50 en color sobre paper i 12 en blanc i negre.

El dia 17 de desembre, per 25èna vegada consecutiva, la UEC-Anoia col·locà un Pessebre al cim dels Mollons. S'aprofità per a fer-ho l'última matinal excursionista de l'any, en el decurs de la qual hi havia previst fer una aturada a Can Brugués per a gaudir d'una saborosa costellada, que s'havia de preparar cadascú sobre un gran braseral que, amablement, havien preparat els de la casa. Una vegada arribats a la punta dels Mollons els 165 assistents a la trobada es trobaren amb la sorpresa d'una ambientació musical, preparada per Gaspar Vilarrubias, que transportava pels aires i ressonava entre els pins, belles melodies nadalenques. Es completà l'acte amb l'obsequi d'un bonic recordatori amb fotografia de la Creu dels Mollons.

Benvolguts companys,

En vista de l'estiu calorós que arriba promet molt per fer muntanya i altres activitats a l'aire lliure, també les vacances ens poden ajudar a gaudir d'aquet temps.

En aquesta edició os mostro dos pàgines molt interessants sobre ressenyes, notícies i d'altres informacions per si os be de gust estar ben informats.

+ Montaña

www.masmontaña.com

Pàgina de notícies de arreu de la península ibèrica, també podreu trobar-hi ressenyes i altres informacions molt pràctiques que poden ser de gran utilitat per estar una mica informats. Trobareu que també hi ha informació pràctica sobre diferents cursos que es realitzen, els quals potser os poden interessar.

Las montañas 2012

www.mendiak.net/foro

La següent pàgina és un fòrum de diferents temes relacionats amb la natura i la muntanya. Podreu veure que a part de fòrum de muntanya també es troba de materials, fotografia, seguretat, rutes ...

Hi ha molts temes per tractar i llocs on trobar resposta, o publicar coses que hi tenim curiositat.

En aquesta també veureu notícies relacionades amb l'actualitat del pirineu des de el Euskal Herria fins a Catalunya.

Doncs bé. Per aquesta vegada això és tot. Espero que us sigui d'utilitat les pàgines que he posat aquí i sobretot que en pugueu gaudir plenament.

Salut i muntanya. Si trobeu pàgines interessants podeu envieu-me un correu a: xerpa8848@hotmail.com (Assumpta: WEBS UECANOIA).

PROQUIP S.A.
productes químics

Productes químics
per a la indústria
i especialitats
per a adobats

Si vol més informació consulti el nostre catàleg a
www.proquipsa.com

pinturesplanells S.A.
INDÚSTRIA · DECORACIÓ · MANUALITATS

des de 1927
al seu servei

Av. Barcelona, 121 - Tel. 93 805 06 25 - Fax 93 805 05 92 - 08700 IGUALADA (BCN)
E-mail: pintures@pinturesplanell.cat Web: <http://www.pinturesplanell.cat>

Corredoria d'assegurances

Serveis per l'empresa

Assegurem un tracte *personal* i professional

av. Balmes 13, 1^a
08700 Igualada, Barcelona

Apt. Correus 366

t 93 803 25 66

f 93 803 20 58

comercial@assegurancesguma.com

Horari d'oficines de dilluns a divendres de 9 del matí a 7 de la tarda

www.assegurancesguma.com

Servei 24 hores > 607 25 66 00

OFICINES ASSOCIADES > **ALICANTE >** Alcoy - Alicante - Elche - **ALMERÍA >** Almería - **BARCELONA >** Badalona - Barcelona - Igualada - Manresa - Ripolllet - Sant Cugat del Vallès - **CANTABRIA >** Reinosa - **GUIPÚZCOA >** Elgoibar - **HUESCA >** Binefar - **IBIZA >** Santa Eulàlia - **LOGROÑO >** Logroño - **MADRID >** Alcalá de Henares - Madrid - Móstoles - **MURCIA >** San Javier - **PAMPLONA >** Pamplona - **PONTEVEDRA >** Villagarcía de Arosa - **SANTADER >** Santander - **TARRAGONA >** Reus - **TERUEL >** Teruel - **VALENCIA >** Massanassa - Sedavi - Valencia - **ZARAGOZA >** Zaragoza - **ANDORRA >** Santa Coloma